HOTĂRÂREA CURŢII (Camera a treia)

27 septembrie 2007 *

În cauzele conexate C-208/06 şi C-209/06,

având ca obiect două cereri de pronunţare a unor hotărâri preliminare formulate în temeiul articolului 234 CE de Finanzgericht Düsseldorf (Germania), prin Deciziile din 4 mai 2006, primite de Curte la 8 mai 2006, în procedurile

Medion AG (C-208/06)

împotriva

Hauptzollamt Duisburg

şi

Canon Deutschland GmbH (C-209/06)

împotriva

Hauptzollamt Krefeld,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, domnii J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh și doamna P. Lindh (raportor), judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: domnul J. Swedenborg, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 martie 2007,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Medion AG și Canon Deutschland GmbH, de H. Nehm, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul francez, de domnul G. de Bergues și de doamna A.-L. During, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de doamna J. Hottiaux, în calitate de agent, asistată de B. Wägenbaur, Rechtsanwalt,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererile de pronunțare a unor hotărâri preliminare privesc interpretarea subpozițiilor 8525 40 91 și 8525 40 99 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2263/2000 al Comisiei din 13 octombrie 2000 (JO L 264, p. 1), prin Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001 (JO L 279, p. 1) și prin Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 (JO L 281, p. 1, denumită în continuare „NC").

2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul a două litigii între Medion AG (denumită în continuare „Medion"), pe de o parte, și Hauptzollamt Duisburg, pe de altă parte, respectiv Canon Deutschland GmbH (denumită în continuare „Canon"), pe de o parte, și Hauptzollamt Krefeld, pe de altă parte, în legătură cu încadrarea în NC a unor camere video cu înregistrare pe care aceste două societăți le-au importat în Germania.

Cadrul juridic

3 NC, instituită prin Regulamentul nr. 2658/87, este întemeiată pe sistemul armonizat mondial de descriere și codificare a mărfurilor (denumit în continuare „SA") elaborat de Consiliul de Cooperare Vamală, care a devenit ulterior Organizația

Mondială a Vămilor, şi instituit prin convenţia internaţională încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983 şi este aprobată în numele Comunităţii prin Decizia 87/369/CEE a Consiliului din 7 aprilie 1987 (JO L 198, p. 1, Ediţie specială, 02/vol. 3, p. 199). Aceasta reia poziţiile şi subpoziţiile cu şase cifre din SA, fiindu-i proprii numai a şaptea şi a opta cifră, care formează subdiviziuni.

4 A doua parte din NC cuprinde secţiunea XVI, care conţine capitolul 85, intitulat „Maşini şi aparate, echipamente electrice şi părţi ale acestora; aparate de înregistrat sau de reprodus sunetul, aparate de înregistrat sau de reprodus imagini şi sunet de televiziune şi părţi şi accesorii ale acestor aparate". [traducere neoficială]

5 Poziţia 8525 40, intitulată „Aparate de luat vederi fixe şi alte camere video cu înregistrare; aparate fotografice numerice", cuprinde subpoziţia 8525 40 91, intitulată „alte camere video cu înregistrare care permit doar înregistrarea sunetului şi a imaginilor luate de camera de televiziune" şi o subpoziţie 8525 40 99, intitulată „alte camere video cu înregistrare: altele".

6 Cuprinsul subpoziţiilor 8525 40 91 şi 8525 40 99 este identic în Regulamentele nr. 2263/2000, nr. 2031/2001 şi nr. 1789/2003.

7 Camerele video cu înregistrare clasificate la subpoziţia 8525 40 91 sunt supuse unui drept de 4,9 %, în timp ce acest drept se ridică pentru cele încadrate în subpoziţia 8525 40 99 la o rată de 14 %.

8 Regulile generale pentru interpretarea NC, care figurează în prima parte titlul I A din NC, prevăd:

„Clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată se efectuează în conformitate cu principiile următoare:

[...]

(2) (a) Orice trimitere la un articol de la o poziție determinată se referă la acest articol chiar incomplet sau nefinit, cu condiția ca acesta să prezinte, în aceeași stare, caracteristicile esențiale ale articolului complet sau finit. Trimiterea se referă, de asemenea, la articolul complet sau finit sau care trebuie considerat ca atare în temeiul dispozițiilor precedente, în cazul în care este prezentat nemontat sau demontat.

[...]" [traducere neoficială]

9 Comisia Comunităților Europene publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, la intervale regulate și potrivit articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2658/87, Note explicative ale Nomenclaturii combinate a Comunităților Europene (denumite în continuare „Notele explicative"). Respectivele note privind Regulamentul nr. 2263/2000 (JO 2000, C 199, p. 1), aplicabile, în parte, în cauza C-209/06, precizau în titlul de la subpoziția 8525 40 99:

„altele

La prezenta subpoziție se clasifică combinațiile de aparate, numite «camcorder», care constau într-o cameră video și un aparat de înregistrare sau redare video, care permit înregistrarea nu numai a imaginilor luate de cameră, dar și a programelor de televiziune. Imaginile înregistrate pot fi reproduse de un receptor extern de televiziune.

În schimb, aparatele numite «camcorder», care nu permit decât înregistrarea imaginilor luate de camerele video și reproducerea acestora de un receptor extern de televiziune, se clasifică la subpoziția 8525 40 91."

10 Notele explicative au fost modificate ca urmare a Comunicării din 6 iulie 2001 a Comisiei (JO C 190, p. 10). Pentru subpoziția 8525 40 99, a fost preluat cuprinsul anterior și a fost intercalat următorul paragraf intermediar:

„La prezenta subpoziție se clasifică, de asemenea, aparatele numite «camcorder», la care intrarea video este obstrucționată cu o placă sau într-un alt mod sau în care interfața video poate fi activată ulterior ca intrare video cu ajutorul unui program de calculator, aceste aparate fiind concepute pentru înregistrarea programelor difuzate de televiziune sau a altor semnale video externe." [traducere neoficială]

11 Redactarea Notelor explicative a rămas neschimbată ca urmare a Regulamentelor nr. 2031/2001 și nr. 1789/2003.

Acţiunile principale şi întrebările preliminare

Datele de fapt comune celor două cauze

12 Medion şi Canon au importat în Germania camere video cu înregistrare digitale echipate cu o „interfaţă IEEE 1394" care permite transferul datelor numerice. Aceste aparate sunt echipate cu un meniu compus dintr-o serie de taste şi dintr-un mic ecran „LCD" în culori.

13 Din descrierile acestor produse şi din instrucţiunile lor de utilizare reiese că un cumpărător poate alege între a viziona înregistrările video realizate cu ajutorul camerei pe ecranul „LCD" în culori sau a le transfera, prin intermediul unor cabluri adecvate, pe alte aparate, de exemplu un televizor, care oferă o imagine mult mai mare şi de mai bună calitate. Această funcţie este în mod curent denumită „DV-out".

14 Alte camere video cu înregistrare dispun de posibilitatea de a recepţiona date de la alte aparate, camerele video cu înregistrare fiind, aşadar, utilizate ca aparate video pentru a înregistra secvenţe numerice provenind de la un calculator, de exemplu un montaj video. Această funcţie, denumită în mod curent „DV-in", nu a fost amintită de Medion şi Canon cu ocazia importului camerelor video cu înregistrare în cauză în acţiunile principale.

15 Pe de altă parte, nici producătorii respectivelor camere video cu înregistrare, nici Medion şi Canon nu propuneau, în descrierea acestor camere video cu înregistrare sau în instrucţiunile lor de utilizare, activarea ulterioară a unei funcţii DV-in sau acordarea permisiunii de a efectua această activare unor terţi. În schimb, cele două societăţi au importat în aceleaşi perioade camere video cu înregistrare pentru care se preciza cu claritate că dispuneau de funcţia DV-in.

Cauza C-208/06

16 În luna februarie 2004, Medion a solicitat biroului vamal competent din Essen-Stadthafen (Germania) vămuirea în vederea punerii în liberă circulație a unei camere video cu înregistrare digitale de tipul MD 9069, declarând că aceasta se încadrează în subpoziția 8525 40 91 din NC. Respectivul birou a clasificat această cameră video cu înregistrare ca o marfă ce se încadrează în subpoziția 8525 40 99 din NC.

17 În acțiunea sa în fața Finanzgericht Düsseldorf, Medion a susținut în esență că, la momentul determinant al acceptării declarației vamale, camera video cu înregistrare în cauză nu putea îndeplini funcția DV-in. Aceasta a precizat de asemenea că producătorul acestei camere video cu înregistrare îi indicase că aparatul nu putea dobândi funcția DV-in decât printr-o reprogramare a „memoriei moarte programabile care poate fi ștearsă", ceea ce necesita fie un nou echipament, fie o înlocuire a cardului principal de către un inginer calificat. Medion a arătat, în plus, că primise informații tarifare obligatorii de la un birou vamal olandez care clasificase aceleași camere video cu înregistrare la subpoziția 8525 40 91 din NC.

18 Finanzgericht Düsseldorf a dispus efectuarea unei expertize pentru a afla dacă și, după caz, în ce mod poate fi reglată camera video cu înregistrare, fără modificarea echipamentului, pentru a putea înregistra deopotrivă imaginile și sunetele preluate de aparate externe.

19 Ca urmare a depunerii raportului de expertiză, instanța de trimitere a analizat clasificarea camerei video cu înregistrare în litigiu. Aceasta a constatat că, la momentul faptului generator al datoriei vamale, respectiva cameră video cu înregistrare nu prezenta încă toate caracteristicile relevante în scopul clasificării, întrucât nu le dobândise sau nu putea să le dobândească decât ulterior, ca urmare a unui reglaj.

20 Aceasta a remarcat de asemenea că nu există un răspuns uniform în ordinea juridică comunitară cu privire la problema clasificării mărfurilor care nu prezintă anumite caracteristici la vămuire, dar care le dobândesc ulterior datorită unui reglaj. Instanța invocă, în privința acestui punct, informațiile tarifare obligatorii olandeze invocate de Medion, precum și Decizia din 7 octombrie 2003 a Comisiei de conciliere și de expertiză vamală franceze. Această instanță a ridicat, prin urmare, problema influenței reglajelor ulterioare asupra clasificării mărfurilor.

21 În aceste împrejurări, Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„O cameră video cu înregistrare care, la momentul importului, nu este în măsură să înregistreze semnale video externe trebuie să fie clasificată la subpoziția 8525 40 99 atunci când este posibil ca, ulterior, portul video să fie reglat ca intrare video prin apăsarea anumitor taste, chiar dacă producătorul și vânzătorul nu au semnalat această posibilitate și nici nu o susțin?"

Cauza C-209/06

22 Între lunile iulie 2001 și februarie 2002, Canon a introdus în liberă circulație modelele de camere video cu înregistrare MV 400, MV 425 și MV 3 MC. Canon a declarat că aceste camere video cu înregistrare se încadrau în subpoziția 8525 40 91 din NC. În urma unei verificări, biroul vamal din Krefeld (Germania) a ajuns la concluzia că aceste camere video cu înregistrare trebuiau să fie clasificate la subpoziția 8525 40 99 din NC. A fost introdusă o acțiune la Finanzgericht Düsseldorf.

23 În susținerea acțiunii sale, Canon a subliniat diferența dintre modelele de camere video pe care le importă în funcție de dotarea acestora cu funcția DV-in și a susținut că, pentru camerele video cu înregistrare în litigiu, respectiva funcție nu poate fi activată decât procedând la modificări ale echipamentului. Canon a susținut de asemenea că, în cazul în care clasificarea la subpoziția 8525 40 99 ar putea fi reținută atunci când funcția DV-in este activată ulterior vămuirii, acest lucru ar fi contrar principiului fundamental esențial al clasamentului tarifar. A se baza pe o activare ulterioară vămuirii ar determina o incertitudine cu privire la existența însăși a acestei activări și, prin urmare, la clasificarea mărfii.

24 Instanța de trimitere a dispus efectuarea unei expertize identice cu cea realizată în litigiul privind societatea Medion.

25 Ca urmare a depunerii raportului de expertiză, Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„O cameră video cu înregistrare care, la momentul importului, nu este în măsură să înregistreze semnale video externe trebuie să fie clasificată la subpoziția 8525 40 99 atunci când este posibil ca, ulterior, portul video să fie reglat ca intrare video prin utilizarea unui anumit program de calculator, chiar dacă producătorul și vânzătorul nu au semnalat această posibilitate și nici nu o susțin?"

26 Prin Ordonanța președintelui Curții din 26 iunie 2006, cauzele C-208/06 și C-209/06 au fost conexate în vederea bunei desfășurări a procedurii scrise și orale, precum și a pronunțării hotărârii.

Cu privire la întrebările preliminare

Observaţiile prezentate Curţii

27 Potrivit Medion şi Canon, trebuie să se răspundă în sens negativ întrebărilor preliminare. Acestea invocă mai multe motive pentru care camerele video cu înregistrare în cauză în acţiunile principale ar trebui să fie clasificate la subpoziţia 8525 40 91, şi nu la subpoziţia 8525 40 99.

28 Acestea subliniază, mai întâi, că niciuna dintre aceste camere video cu înregistrare nu era în măsură, la momentul vămuirii, să înregistreze semnale video externe. Canon consideră că numai funcţionalitatea programului de calculator care era operaţional la momentul vămuirii poate fi considerată o caracteristică obiectivă a echipamentului.

29 Medion şi Canon susţin de asemenea că orice modificare, inclusiv manipularea codurilor şi a parametrilor programului ce controlează funcţia DV, care ar fi efectuată fără acordul producătorului ar reprezenta, aşadar, pentru aceste două societăţi o încălcare a drepturilor lor de proprietate industrială.

30 În final, Medion şi Canon au precizat că expertul numit de instanţa de trimitere fusese obligat să facă eforturi speciale pentru a activa funcţia DV-in. În cadrul şedinţei, societăţile au adăugat că, după activarea acestei funcţii, camerele video cu înregistrare în cauză în acţiunile principale nu pot funcţiona ca un aparat video decât în măsura în care sunt conectate la un calculator personal, iar nu în mod autonom.

31 Guvernul francez consideră că respectivele camere video cu înregistrare din acțiunile principale trebuie să fie clasificate la subpoziția 8525 40 99. Caracteristicile și proprietățile obiective ale unei mărfi nu s-ar putea reduce doar la funcțiile acesteia gata de funcționare la un moment dat, ci ar acoperi toate funcțiile potențiale ale respectivei mărfi. Astfel, chiar dezactivată, o funcție precum funcția DV-in trebuie să fie considerată o caracteristică și o proprietate obiectivă a unor asemenea camere video cu înregistrare, atât timp cât este posibilă activarea acestei funcții fără modificarea echipamentului.

32 Comisia consideră de asemenea că respectivele camere video cu înregistrare se încadrează în categoria „altele" în sensul subpoziției 8525 40 99. Potrivit Comisiei, clasificarea în NC depinde de funcțiile pe care camerele video cu înregistrare sunt în măsură să le execute la momentul importului, adică funcțiile potențiale de care dispun în mod obiectiv la acel moment.

Răspunsul Curții

33 Rezultă din cuprinsul întrebărilor, pe care este necesar să le analizăm împreună, că instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, pentru clasificarea camerelor video cu înregistrare, poate sau trebuie să fie luată în considerare posibilitatea de a activa funcția DV-in, dacă această activare nu a fost realizată la data vămuirii, dar poate fi realizată ulterior printr-o manipulare sau prin adăugarea unui program de calculator. Instanța analizează, în plus, influența pe care o poate avea intenția producătorului de a semnala sau de a nu semnala respectivele caracteristici la momentul vămuirii.

34 Trebuie, mai întâi, reamintit că reiese dintr-o jurisprudență constantă faptul că, în interesul securității juridice și al facilitării controalelor, criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie să aibă în vedere, în general, caracteristicile

şi proprietăţile obiective ale acestora, astfel cum sunt definite de textul poziţiei din NC şi de notele de secţiuni sau de capitole (a se vedea în special Hotărârea din 26 septembrie 2000, Eru Portuguesa, C-42/99, Rec., p. I-7691, punctul 13, Hotărârea din 16 februarie 2006, Proxxon, C-500/04, Rec., p. I-1545, punctul 21, şi Hotărârea din 15 februarie 2007, RUMA, C-183/06, Rep., p. I-1559, punctul 27).

35 În această privinţă, este lipsit de importanţă dacă producătorul acelui produs a intenţionat sau nu a intenţionat să evidenţieze o anumită caracteristică a respectivului produs.

36 Pe de altă parte, Curtea a hotărât că un criteriu decisiv pentru clasificarea vamală a mărfurilor în NC trebuie să fie căutat în caracteristicile şi proprietăţile obiective ale produselor, astfel cum sunt prezentate în vederea vămuirii lor (a se vedea Hotărârea din 17 martie 1983, Dinter, 175/82, Rec., p. 969, punctul 10, şi Hotărârea din 27 mai 1993, Gausepohl-Fleisch, C-33/92, Rec., p. I-3047, punctul 9). Aceste caracteristici şi proprietăţi obiective ale produselor trebuie să poată fi verificate la momentul vămuirii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 februarie 1990, Van de Kolk, C-233/88, Rec., p. I-265, punctul 12, Hotărârea din 12 decembrie 1996, Foods Import, C-38/95, Rec., p. I-6543, punctul 17, şi Hotărârea din 13 iulie 2006, Anagram International, C-14/05, Rec., p. I-6763, punctul 26).

37 În plus, destinaţia produsului poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare în măsura în care aceasta reprezintă un element intrinsec al produsului în cauză, fapt ce trebuie să poată fi analizat pe baza caracteristicilor şi proprietăţilor obiective ale acestuia (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 1995, Thyssen Haniel Logistic, C-459/93, Rec., p. I-1381, punctul 13, şi Hotărârea din 11 ianuarie 2007, B. A. S. Trucks, C-400/05, Rep., p. I-311, punctul 29).

38 În final, Curtea a hotărât că reiese de la articolul 2 litera (a) din Regulile generale pentru interpretarea NC că, în scopul clasificării tarifare, un produs incomplet sau nefinit trebuie să fie asimilat unui produs complet sau finit, cu condiţia să prezinte

caracteristicile esențiale ale acestuia din urmă (a se vedea Hotărârea din 9 februarie 1999, ROSE Elektrotechnic, C-280/97, Rec., p. I-689, punctul 18). Partea din produs trebuie să fie suficient de mare sau de importantă pentru a-i conferi produsului caracteristica sa esențială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 1994, Voogd Vleesimport en -export BV, C-151/93, Rec., p. I-4915, punctul 20, și Hotărârea din 15 decembrie 1994, GoldStar Europe, C-401/93, Rec., p. I-5587, punctele 26-28).

39 Rezultă din Notele explicative că elementul care diferențiază camerele video cu înregistrare care se încadrează în subpoziția 8525 40 91 de cele care se încadrează în subpoziția 8525 40 99 este capacitatea pe care o au acestea din urmă, pe lângă cea de a înregistra sunete și imagini prin intermediul camerei sau al microfonului integrat, de a putea înregistra aceleași elemente atunci când acestea provin din alte surse decât respectiva cameră sau respectivul microfon. Caracteristica esențială a unei camere video cu înregistrare ce se încadrează în subpoziția 8525 40 99 este, așadar, în special funcția DV-in, respectiv capacitatea sa de a înregistra surse video exterioare.

40 Această capacitate este accesibilă direct utilizatorului atunci când producătorul a prevăzut activarea cu ușurință a funcției DV-in, această activare fiind explicată în manualul de utilizare furnizat cumpărătorului aparatului. Dacă procedura nu figurează în respectivul manual, este necesar, pentru ca funcția DV-in să poată constitui caracteristica esențială a camerei video cu înregistrare, ca manipularea să poată fi făcută cu ușurință de către un utilizator care nu dispune de competențe speciale, fără a aduce modificări materiale camerei video cu înregistrare. Este, așadar, indispensabil ca, înainte de activarea funcției DV-in, camerele video cu înregistrare să dispună de o structură care să conțină esențialul caracteristicilor respectivei funcții și ca elementele care îi permit să fie activă să nu facă obiectul unui aport de echipament exterior.

41 Pe de altă parte, pentru a putea fi clasificată la subpoziția 8525 40 99, camera video cu înregistrare trebuie, după efectuarea manipulării și a activării funcției DV-in, să aibă o funcționare analogă celei a unei alte camere video cu înregistrare concepute expres pentru funcția DV-in. În special, este necesar ca o cameră video cu înregistrare să poată, ca și aceasta din urmă, să fie utilizată pentru înregistrarea surselor video exterioare, în mod autonom și fără a depinde de echipamente sau de programe de calculator externe.

42 În cauzele principale, reiese din înscrisurile de la dosar şi în special din expertizele dispuse de instanţa de trimitere că manipularea camerelor video cu înregistrare pentru a activa funcţia DV-in este relativ complexă. Aceasta a necesitat căutarea pe internet a unui protocol de manipulare a tastelor (pentru camerele video cu înregistrare Medion) sau cumpărarea unui program de calculator (pentru camerele video cu înregistrare Canon) şi, pentru toate aparatele, conexiunea cu un calculator personal şi utilizarea anumitor accesorii, cum ar fi un cablu „LANC". Pe de altă parte, Medion şi Canon au arătat în şedinţă că, şi după activarea funcţiei DV-in, este încă necesară conectarea camerei video cu înregistrare la un calculator personal pentru a o face să funcţioneze în acest mod.

43 Având în vedere aceste consideraţii, revine instanţei naţionale obligaţia de a aprecia gradul de complexitate a intervenţiilor ce trebuie efectuate pentru a activa funcţia DV-in şi pentru a verifica asemănarea şi caracterul autonom al funcţionării camerelor video cu înregistrare din acţiunea principală în raport cu cele prezentate ca având funcţia DV-in. În ipoteza în care instanţa de trimitere va considera că activarea funcţiei DV-in poate fi făcută cu uşurinţă de către un utilizator care nu dispune de competenţe particulare şi fără a aduce modificări materiale camerei video cu înregistrare şi după ce va verifica trăsăturile de analogie şi de autonomie de funcţionare, camera video cu înregistrare va trebui să fie clasificată la subpoziţia 8525 40 99. Dacă aceste condiţii nu sunt îndeplinite, aceste camere video cu înregistrare vor trebui să fie clasificate la subpoziţia 8525 40 91.

44 Este necesar, prin urmare, să se răspundă la întrebările adresate că o cameră video cu înregistrare nu poate fi clasificată la subpoziţia 8525 40 99 din NC decât dacă funcţia de înregistrare a imaginilor şi a sunetelor provenind de la alte surse decât camera sau microfonul integrate este activă la momentul vămuirii sau dacă, în cazul în care producătorul nu a intenţionat să evidenţieze această caracteristică, respectiva funcţie poate fi activată ulterior acestui moment printr-o manipulare facilă a aparatului de către un utilizator care nu dispune de competenţe speciale, fără a aduce modificări materiale camerei video cu înregistrare. În cazul unei activări ulterioare, este de asemenea necesar ca, pe de o parte, odată realizată activarea, camera video cu înregistrare să aibă o funcţionare analogă celei a unei alte camere video cu înregistrare a cărei funcţie de înregistrare a imaginilor şi a sunetelor provenind de la alte surse decât camera sau microfonul integrate este activă la momentul vămuirii şi,

pe de altă parte, să aibă o funcționare autonomă. Existența acestor condiții trebuie să poată fi verificată la momentul vămuirii. Revine instanței naționale obligația de a aprecia dacă sunt îndeplinite aceste condiții. Dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, respectiva cameră video cu înregistrare trebuie să fie clasificată la subpoziția 8525 40 91 din Nomenclatura combinată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

45 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

O cameră video cu înregistrare nu poate fi clasificată la subpoziția 8525 40 99 din Nomenclatura combinată ce figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2263/2000 al Comisiei din 13 octombrie 2000, prin Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001 și prin Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003, decât dacă funcția de înregistrare a imaginilor și a sunetelor provenind de la alte surse decât camera sau microfonul integrate este activă la momentul vămuirii sau dacă, în cazul în care producătorul nu a intenționat să evidențieze această caracteristică, respectiva funcție poate fi activată ulterior acestui moment printr-o manipulare facilă a aparatului de către un utilizator care nu dispune de competențe speciale, fără a aduce modificări materiale camerei video cu înregistrare. În cazul unei activări ulterioare, este de asemenea necesar ca, pe

de o parte, odată realizată activarea, camera video cu înregistrare să aibă o funcţionare analogă celei a unei alte camere video cu înregistrare a cărei funcţie de înregistrare a imaginilor şi a sunetelor provenind de la alte surse decât camera sau microfonul integrate este activă la momentul vămuirii şi, pe de altă parte, să aibă o funcţionare autonomă. Existenţa acestor condiţii trebuie să poată fi verificată la momentul vămuirii. Revine instanţei naţionale obligaţia de a aprecia dacă sunt îndeplinite aceste condiţii. Dacă aceste condiţii nu sunt îndeplinite, respectiva cameră video cu înregistrare trebuie să fie clasificată la subpoziţia 8525 40 91 din Nomenclatura combinată.

Semnături